HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2020/1307

af 18. september 2020

om en fælles EU-værktøjskasse til at reducere omkostningerne ved udrulning af net med meget høj kapacitet og sikre rettidig og investeringsvenlig adgang til 5G-radiofrekvenser med henblik på at fremme konnektivitet til støtte for den økonomiske genopretning efter covid-19-krisen i Unionen

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Covid-19-krisen har vist, at konnektivitet er afgørende for mennesker og virksomheder i Unionen. Elektroniske kommunikationsnet, navnlig net med meget høj kapacitet, har spillet en afgørende rolle i reaktionen på krisen ved at understøtte fjernarbejde og -undervisning, sundhedspleje samt personlig kommunikation og underholdning. Udbredelsen af gigabitkonnektivitet understøtter aktiviteter, der kræver stor båndbredde, inden for sundhed, uddannelse, transport, logistik og medier, hvilket kan spille en central rolle i Europas økonomiske genopretning. Mere generelt bidrager fast og trådløs konnektivitet betydeligt til at levere tjenester, der er mere tilgængelige og prismæssigt overkommelige, og afhjælpe manglen på IT-færdigheder. Det er et vigtigt middel til at informere offentligheden, hjælpe de relevante offentlige myndigheder med at dæmme op for spredningen af virusset og gøre det muligt for sundhedsorganisationerne at udveksle data og levere teletjenester.

(2) Pandemien har ændret de økonomiske udsigter flere år ud i fremtiden. Mere end nogensinde før er der behov for investeringer og reformer for at sikre konvergens og en afbalanceret, fremsynet og bæredygtig økonomisk genopretning. Investering i Unionens fælles prioriteter, navnlig inden for grønne, digitale og sociale politikker, vil forbedre dens modstandsdygtighed og bidrage til at skabe beskæftigelse og bæredygtig vækst, samtidig med at medlemsstaternes økonomier moderniseres. Medlemsstaterne bør derfor fuldt ud udnytte potentialet i den foreslåede genopretnings- og resiliensfacilitet, sikre effektiv anvendelse af offentlige midler og skabe de bedst mulige betingelser for private investeringer. Med henblik herpå udstikkes der i denne henstilling retningslinjer til de medlemsstater, der er ved at udarbejde forslag til deres genopretnings- og resiliensplaner. Det udpeges, hvordan medlemsstaterne kan anvende enkle og realistiske foranstaltninger til tildeling af radiofrekvenser til femtegenerationsnet (5G) på investeringsvenlige vilkår, og hvordan de kan lette udrulningen af faste og trådløse net med meget høj kapacitet ved f.eks. at fjerne unødige administrative hindringer og strømline procedurerne for udstedelse af tilladelser.

(3) I denne socioøkonomiske sammenhæng er det nødvendigt at udvikle en fælles EU-tilgang, dvs. en »værktøjskasse« baseret på bedste praksis. Målet er at skabe incitamenter til rettidig udrulning af net med meget høj kapacitet, herunder fibernet og næste generation af trådløse net. En sådan tilgang vil støtte nye og fremtidige digitale processer og applikationer og bidrage direkte til vækst og beskæftigelse som en del af Unionens økonomiske genopretning.

(4) I Rådets konklusioner af 9. juni 2020 om Europas digitale fremtid i støbeskeen ([1]) understreges det, at covid-19-pandemien har vist, at der er behov for hurtig og allestedsnærværende konnektivitet. Som følge af denne situation opfordres medlemsstaterne til i tæt samarbejde med Kommissionen at fastlægge bedste praksis med henblik på at reducere omkostningerne til udrulning af net og fremme udrulning af infrastrukturer med meget høj kapacitet, herunder fibernet og 5G.

(5) 5G-mobilnet vil give mobilbrugerne konnektivitet med meget høj kapacitet. Disse net vil spille en afgørende rolle i at danne grundlag for den digitale og grønne omstilling inden for bl.a. transport, energi, fremstillingsvirksomhed, sundhed, landbrug og medier. Driftskontinuiteten skal sikres i bred udstrækning, herunder på tværs af nationale grænser, for at en række af 5G's anvendelsesmuligheder kan lade sig gøre. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at fremme udrulningen i hele deres område, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder, og samarbejder med hinanden om udrulning af 5G i grænseområderne.

([1]) Rådets konklusioner — Europas digitale fremtid i støbeskeen, 9. juni 2020, 8711/20, https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/da/pdf

(6) De frekvensrelaterede tiltag, der er omfattet af denne henstilling, kan støtte udarbejdelsen af Kommissionens kommende ajourførte handlingsplan vedrørende 5G og 6G i Europa som nævnt i Kommissionens meddelelse »Europas digitale fremtid i støbeskeen« ([2]). Denne ajourførte plan vil gøre status over de fremskridt, der er gjort, fremsætte løsninger på de nuværende mangler ved udrulningen af net og fastsætte et nyt ambitionsniveau for den fremtidige udrulning af 5G på EU-plan for at sikre, at 5G-konnektiviteten fuldt ud vil kunne bidrage til at opfylde EU's langsigtede mål for den digitale omstilling af økonomien.

(7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU ([3]) (»direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne«) har til formål at lette og skabe incitamenter for etableringen af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation. I sin rapport om gennemførelsen af direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne ([4]) konstaterede Kommissionen en række problemer med hensyn til dets effektivitet, herunder at visse valgfrie foranstaltninger ikke udnyttes fuldt ud af medlemsstaterne. Som reaktion herpå bør denne henstilling foreslå foranstaltninger, der tilskynder til rettidig udrulning af bæredygtige elektroniske kommunikationsnet med meget høj kapacitet, herunder 5G-net.

(8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 ([5]), som skal gennemføres af medlemsstaterne og anvendes fra den 21. december 2020, skal fremme konnektivitet og adgang til og ibrugtagning af net med meget høj kapacitet blandt alle borgere og virksomheder i Unionen. Denne henstilling har til formål at bidrage til opfyldelsen af dette mål og fokuserer derfor på udrulning af net med meget høj kapacitet.

(9) Medlemsstaterne bør samarbejde med hinanden og med Kommissionen om hurtigst muligt at udvikle en værktøjskasse, der indeholder bedste praksis for anvendelsen af direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne og videreudbygning af direktivets minimumskrav, hvilket vil føre til forbedringer på følgende områder: i) strømlining af procedurerne for udstedelse af tilladelser i forbindelse med den bredere indsats for at forbedre de offentlige forvaltningers effektivitet og gennemsigtighed og bidrage til at lette forretningsaktiviteterne, ii) øget gennemsigtighed og styrkelse af den centrale dokumentationstjeneste, iii) udvidelse af retten til adgang til eksisterende fysisk infrastruktur, der kontrolleres af offentlige organer, og iv) forbedring af tvistbilæggelsesmekanismen. Desuden bør medlemsstaterne udpege foranstaltninger, der kan bidrage til at mindske de elektroniske kommunikationsnets miljøvirkninger og sikre deres bæredygtighed.

(10) I henhold til artikel 7 i direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne skal medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder træffer afgørelser vedrørende alle tilladelser til de nødvendige anlægsarbejder med henblik på at etablere elementer af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation inden for 4 måneder, undtagelsesvis med længere frist i behørigt begrundede tilfælde eller for at overholde andre frister eller forpligtelser, der er fastsat i den nationale lovgivning, for en korrekt gennemførelse af proceduren. For at undgå inkonsekvent praksis inden for Unionen bør medlemsstaterne derfor søge at lette overholdelsen af fristen på 4 måneder for tildeling af eller afslag på alle de nødvendige tilladelser og bør også i fællesskab fastlægge bedste praksis med henblik på yderligere strømlining af procedurerne for udstedelse af tilladelser, f.eks. i form af stiltiende godkendelse og forenklede procedurer for udstedelse af tilladelser.

(11) For visse typer netudrulning har nogle medlemsstater indført forenklede tilladelsesprocedurer som et middel til at reducere den administrative byrde betydeligt for både operatørerne og de nationale myndigheder. Medlemsstaterne bør overveje at anvende forenklede procedurer for udstedelse af tilladelser eller undtagelser fra krav om tilladelse, der går ud over, hvad der er fastsat i artikel 57 i den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation, samt definere de scenarier for udrulning af net, der vil kunne drage fordel heraf (f.eks. for midlertidige udrulninger, der er nødvendige for at sikre kontinuiteten i de elektroniske kommunikationstjenester, eller for simpel opgradering af eksisterende net, herunder opgradering af eksisterende mobilbasisstationer til 5G).

(12) For at mindske den administrative byrde og strømline procedurerne til udstedelse af tilladelser bør det gøres lettere at anvende elektroniske procedurer, og den centrale dokumentationstjenestes rolle bør styrkes. Med henblik herpå bør medlemsstaterne overveje, hvordan den centrale dokumentationstjeneste kan gøres til et effektivt fælles kontaktpunkt til indgivelse af elektroniske ansøgninger om tilladelser på alle administrative niveauer.

([2]) COM(2020) 67 final

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation (EUT L 155 af 23.5.2014, s. 1).

([4]) Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation (COM(2018) 492 af 27. juni 2018).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

(13) Som et yderligere skridt vil en integreret tilgang til udstedelse af tilladelser under den centrale dokumentationstjeneste ansvar medføre en betydelig merværdi. Dette kunne gennemføres ved en fuldstændig koordineret procedure i tilfælde, hvor mere end én kompetent myndighed er involveret. Medlemsstaterne bør derfor overveje at give den centrale dokumentationstjeneste en aktiv rolle i koordineringen og overvågningen af de forskellige kompetente myndigheders procedurer til udstedelse af tilladelser og sikre behørig udveksling af relevante oplysninger.

(14) For at undgå uønskede forsinkelser bør procedurer for tilladelser og anlægsrettigheder i henhold til artikel 43 i den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation, herunder langs kommunikationsveje (f.eks. veje, jernbaner), gennemføres parallelt. Medlemsstaterne bør undersøge muligheden for at tildele anlægsrettigheder så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden for den maksimale frist for tilladelser på 4 måneder og derved tilpasse denne procedure til bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne.

(15) I betragtning af det stigende antal tilladelser til udrulning af elektroniske kommunikationsnet og deres overvejende lokale karakter kan gebyrerne for tilladelser til anlægsarbejder variere betydeligt mellem og inden for medlemsstaterne. De kan også udgøre en betydelig del af udrulningsomkostningerne, især i landdistrikter og fjerntliggende områder, hvor udgifterne til udrulning pr. bruger er størst. Det vil derfor være hensigtsmæssigt for medlemsstaterne at udveksle og nå til enighed om måder, hvorpå man kan holde omkostningerne ved at udstede tilladelser på et niveau, som ikke hæmmer investeringerne, idet der tages hensyn til de mange tilladelser, der ofte er brug for.

(16) Adgang til omfattende, nøjagtige og ajourførte oplysninger er en forudsætning for at sikre en effektiv udnyttelse af den eksisterende fysiske infrastruktur og en passende koordinering af anlægsarbejder. Den centrale dokumentationstjeneste spiller en afgørende rolle i denne henseende. En forbedring af gennemsigtigheden i den eksisterende infrastruktur og planlagte anlægsarbejder er et vigtigt indledende skridt til at fremme adgangen til eksisterende infrastruktur og koordineringen af anlægsarbejder, hvilket igen skaber yderligere fordele for både miljøet og enkeltpersoner. Medlemsstaterne bør derfor opfordres til at overveje at forsyne den centrale dokumentationstjeneste med alle de oplysninger, der findes om den fysiske infrastruktur i et givet område, fra forskellige kilder og bistå med at tilvejebringe geografisk baseret information.

(17) Medlemsstaterne bør opfordres til at undersøge metoder til at forbedre gennemsigtigheden vedrørende eksisterende fysisk infrastruktur ved at øge mængden og kvaliteten af de oplysninger, der er tilgængelige via den centrale dokumentationstjeneste. Dette omfatter oplysninger, der efter anmodning stilles til rådighed bilateralt mellem operatørerne i henhold til artikel 4, stk. 2 og 4, i direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne, eller som vedrører fysisk infrastruktur, der kontrolleres af offentlige myndigheder.

(18) Ud over kravene i direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne vedrørende adgang til eksisterende fysisk infrastruktur kan udrulningen af net med meget høj kapacitet lettes yderligere ved at give operatørerne mulighed for at få adgang til relevant fysisk infrastruktur, der kontrolleres af offentlige myndigheder, på samme vilkår som dem, der er fastsat i det nævnte direktivs artikel 3. Denne slags fysisk infrastruktur omfatter bygninger, navnlig hustage, og gadeinventar, som f.eks. master til gadebelysning, gadeskilte, trafiklys, reklameskilte, bus- og sporvognsstoppesteder samt metrostationer.

(19) Direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne indeholder bestemmelser om anvendelse af tvistbilæggelsesprocedurer i tilfælde af, at forhandlinger vedrørende adgang til infrastrukturer skulle slå fejl. Medlemsstaterne bør intensivere deres bestræbelser på i fællesskab at fastlægge bedste praksis for effektive tvistbilæggelsesmekanismer og velfungerende tvistbilæggelsesorganer i hele Unionen. Af hensyn til gennemsigtigheden bør disse praksis omfatte rettidig offentliggørelse af tvistbilæggelsesorganers afgørelser.

(20) Den elektroniske kommunikationssektors miljøaftryk er stigende, og det er vigtigt at overveje alle muligheder for at modvirke denne tendens. Incitamenter til at udrulle netværk med f.eks. et reduceret CO_2-aftryk kan bidrage til sektorens bæredygtighed og til afbødning af og tilpasning til klimaændringer. Medlemsstaterne opfordres til i tæt samarbejde med Kommissionen at udpege og fremme sådanne incitamenter, som f.eks. kan omfatte hurtig udstedelse af tilladelser eller mindre tilladelses- og adgangsgebyrer for net, der opfylder visse miljøkriterier.

(21) For at undgå unødig forsinkelse af processen for udstedelse af tilladelser til brug af radiofrekvenser og installation af trådløse kommunikationsnet bør medlemsstaterne udveksle bedste praksis med hensyn til, hvordan der kan tages hensyn til resultaterne af miljøvurderingen, når dette er nødvendigt, og navnlig når myndighederne udarbejder rammerne for fremtidige tilladelser til projekter, under fuld overholdelse af EU-lovgivningen, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF ([6]) (»direktivet om strategisk miljøvurdering«), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU ([7]) (»direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet«) og Rådets direktiv 92/43/EØF ([8]) (»habitatdirektivet«). Miljøvurderingen bør finde sted på det tidspunkt, hvor miljøvirkningerne kan konstateres og vurderes.

(22) I den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation fastsættes udgangen af 2020 som medlemsstaternes fælles frist for at tillade anvendelsen af 3,4-3,8 GHz-båndet og et bånd på mindst 1 GHz inden for 24,25-27,5 GHz-pionerfrekvensbåndet til 5G. I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2017/899 ([9]) fastsættes den 30. juni 2020 derudover som medlemsstaternes fælles frist for at tillade anvendelsen af 700 MHz-pionerfrekvensbåndet for 5G. Medlemsstaterne bør sikre, at forvaltningen af radiofrekvenser fremmer konnektivitet af høj kvalitet for virksomhederne og samfundet med en grænseoverskridende dimension samt digitalisering af industrien, hvorved der skabes fordele for økonomien og samfundet som helhed, bl.a. for så vidt angår tilgængelighed, lige muligheder og inklusivitet. Dette mål kan lettere nås gennem rettidig udveksling af synspunkter og bedste praksis forud for og inden for den peer review-proces, der er indført med den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation.

(23) For at sikre en hurtig og sikker udrulning af 5G-net og udbredelsen af innovative tjenester fra 2020 i overensstemmelse med 5G-handlingsplanen ([10]) og under hensyntagen til værktøjskassen i henhold til Kommissionens henstilling om cybersikkerheden i forbindelse med 5G-net ([11]) bør medlemsstaterne undgå eller minimere eventuelle forsinkelser af deres tilladelse af anvendelsen af 5G-pionerfrekvensbånd som følge af covid-19-krisen.

(24) I betragtning af betydningen af en sikker og modstandsdygtig 5G-infrastruktur for genopretningen og den økonomiske vækst bør procedurerne for frekvenstilladelser, hvor det er relevant, støtte infrastrukturinvesteringer ved at lette den økonomiske byrde for frekvensbrugerne, navnlig operatørerne, i overensstemmelse med statsstøtte-reglerne. Dette er endnu mere afgørende i forbindelse med covid-19-krisen. Med henblik herpå bør medlemsstaterne tilskyndes til at finde frem til regler for frekvenstilladelser med en investeringsvenlig metode til frekvensprissætning. Disse praksis kan omfatte incitamenter, hvor det er relevant, til at sikre trådløs dækning af høj kvalitet for at sikre, at der er bred adgang til tjenester, også på tværs af grænserne.

(25) For at undgå en frekvensknaphed, der fører til højere bud i frekvensauktioner, kan bedste praksis omfatte foranstaltninger, der skal undgå reservering af frekvenser i 5G-pionerfrekvensbånd til brug for offentlig sikkerhed og forsvar, så vidt det er muligt, eller foranstaltninger til reservering af EU-harmoniserede radiofrekvenser til elektroniske kommunikationstjenester til private brugere af radiofrekvenser for så vidt angår både antallet af frekvenser og valget af et bestemt frekvensbånd, men kun når det er behørigt begrundet.

(26) 5G-net kræver en betydeligt større tæthed i udrulningen af celler med højere frekvensbånd i forhold til tidligere teknologigenerationer. Deling af passiv og aktiv infrastruktur og fælles udrulning af trådløs infrastruktur kan nedbringe omkostningerne ved en sådan udrulning (herunder meromkostninger), især ved anvendelsen af frekvensbåndene 3,4-3,8 GHz og 24,25-27,5 GHz, og dermed fremskynde udrulningen, støtte øget netdækning og muliggøre en mere effektiv anvendelse af radiofrekvenser til gavn for forbrugerne. De kompetente myndigheder bør derfor betragte det som positivt, navnlig i områder med begrænset økonomisk udbytte.

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljø (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

([8]) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2017/899 af 17. maj 2017 om anvendelsen af 470-790 MHz-frekvensbåndet i Unionen (EUT L 138 af 25.5.2017, s. 131).

([10]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »5G til Europa: En handlingsplan« (COM(2016) 588 final).

([11]) Kommissionens henstilling (EU) 2019/534 af 26. marts 2019 — Cybersikkerheden i forbindelse med 5G-net (EUT L 88 af 29.3.2019, s. 42).

(27) Udbredelsen af tætte trådløse 5G-net vil også drage fordel af fleksible tilladelsesordninger, som stimulerer investeringer i trådløse netværk og sikrer effektiv anvendelse af radiofrekvenser. Højfrekvensbånd over 24 GHz (»millimeterbølgefrekvensbånd«), som f.eks. 24,25-27,5 GHz-båndet, tilbyder et stort antal radiofrekvenser med geografisk begrænsede spredningsmønstre. Selv om medlemsstaterne generelt bør anvende konkurrenceprægede udvælgelsesprocedurer, f.eks. auktioner, i tildelingen af brugsrettigheder til frekvenser i frekvensbånd, som er påvirket af knaphed, kan sådanne procedurer i visse tilfælde begrænse potentialet for investeringer i tætte trådløse 5G-net samt fleksibilitet og den deraf følgende effektivitet i anvendelsen af radiofrekvenser. En bedste praksis kunne være individuel tilladelse til anvendelse af harmoniserede millimeterbølgefrekvensbånd efter en hurtig administrativ procedure, der er åben, objektiv, forholdsmæssig og ikkediskriminerende, og som følger gennemsigtige kriterier og procedurer.

(28) For at undgå forskelligartede løsninger i forbindelse med tildeling af brugsrettigheder til radiofrekvenser til at levere trådløse tjenester på tværs af grænserne bør medlemsstaterne bedre koordinere indbyrdes ved tildelingen af radiofrekvenser for således at fremme trådløs konnektivitet, der vil støtte Unionens industrielle omstilling og digitale suverænitet baseret på 5G-infrastrukturens fleksible multitjenestekapacitet. Koordineret tildeling af radiofrekvenser er særlig vigtig for at opfylde de konnektivitetskrav, der stilles til nye anvendelsesformål, som bidrager til digitaliseringen af aktiviteter inden for vej- og jernbanetransport og industriproduktion. Disse betingelser vedrører navnlig tjenesternes kvalitet udtrykt i kapacitet, hastighed, svartid, pålidelighed og nettets sikkerhed og modstandsdygtighed.

(29) Med henblik herpå bør medlemsstaterne bidrage til og i tæt samarbejde med Kommissionen med støtte fra Frekvenspolitikgruppen nå til enighed om et sæt bedste praksis vedrørende større innovative eksempler i industrisektorer med en grænseoverskridende dimension, f.eks. vej- eller jernbanetransport (herunder grænseoverskridende korridorer til samarbejdende, opkoblet og automatiseret mobilitet) og intelligente fabrikker. Sådanne praksis kan drage fordel af resultaterne af EU-finansierede pilotprojekter og forsøg i vertikale sektorer, herunder grænseoverskridende 5G-korridorer. I disse praksis bør der fastlægges relevante fælles frekvensintervaller, tilladelsesordninger og betingelser for operatører vedrørende levering af dedikerede (sektorspecifikke) trådløse tjenester. Fælles tilladelsesordninger kan omfatte individuelle tilladelser til operatører og industrielle interessenter, herunder delt frekvensbrug. Betingelserne for fælles tilladelser kan omfatte udrulning, tjenesters kvalitet, delt frekvensbrug, sameksistens mellem trådløse systemer, hamstring af frekvenser, cybersikkerhed og forhandlede aftaler mellem mobiloperatører og industrielle interessenter samt foranstaltninger til beskyttelse af væsentlige kommunikationslinjer for lufttransport. Frekvenspolitikgruppen bør i den forbindelse bistå Kommissionen med at fastslå, om der er behov for at udstede et mandat til Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer med henblik på at udvikle harmoniserede tekniske betingelser for anvendelse af radiofrekvenser.

(30) Medlemsstaterne bør koordinere processen for udstedelse af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser og navnlig gøre brug af en fælles tilladelsesproces i overensstemmelse med artikel 37 i den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation ved gennemførelsen af de bedste praksis, som medlemsstaterne har udarbejdet i samarbejde med Kommissionen. En sådan proces kan omfatte tildeling af et fælles dedikeret frekvensinterval på fælles tilladelsesbetingelser.

(31) En klar proces, tilstrækkelig overvågning, øget gennemsigtighed og dialog på nationalt plan og EU-plan vil være gavnligt for gennemførelsen af værktøjskassen.

(32) Medlemsstaterne bør udvikle værktøjskassen i tæt samarbejde med hinanden og Kommissionen. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør Frekvenspolitikgruppen, Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation, de nationale tilsynsmyndigheder, netværket af kompetencekontorer vedrørende bredbånd, tvistbilæggelsesorganerne og de kompetente myndigheder med ansvar for de funktioner, der påhviler den centrale dokumentationstjeneste, være tæt involveret.

(33) Denne henstilling berører ikke anvendelsen af konkurrencelovgivningen eller statsstøttereglerne.

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. FORMÅL OG DEFINITIONER

1. Denne henstilling indeholder retningslinjer for udvikling af bedste praksis, også benævnt »værktøjskassen«, for fremme af konnektiviteten til støtte for den økonomiske genopretning efter covid-19-krisen med fokus på tre områder, der navnlig tager sigte på at:

   a) reducere omkostningerne ved og øge hastigheden af udrulningen af elektroniske kommunikationsnet og navnlig net med meget høj kapacitet ved at strømline tilladelsesprocedurerne for anlægsarbejder, forbedre gennemsigtigheden og styrke kapaciteten i de centrale dokumentationstjenester, der er oprettet ved direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne, udvide adgangsrettighederne til eksisterende fysisk infrastruktur, der kontrolleres af offentlige organer, og udpege foranstaltninger, der kan bidrage til at mindske de elektroniske kommunikationsnets indvirkning på miljøet

   b) tilvejebringe, hvor det er relevant, rettidig og investeringsvenlig adgang til 5G-radiofrekvenser gennem investeringsfremmende incitamenter til anvendelse af radiofrekvenser samt hurtige frekvenstildelingsprocedurer for 5G-pionerbånd

   c) etablere en stærkere koordinationsproces for tildeling af radiofrekvenser, som også letter leveringen af innovative 5G-tjenester på tværs af grænserne.

2. For så vidt angår denne henstilling, finder definitionerne i direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne og i den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation anvendelse.

2. VÆRKTØJSKASSENS UDVIKLINGSPROCES

3. Medlemsstaterne bør arbejde tæt sammen med hinanden og Kommissionen på at udvikle en værktøjskasse for de områder, der er omfattet af afsnit 3, 4 og 5i denne henstilling. Hvor det er relevant, bør følgende inddrages:

   a) Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation, de nationale tilsynsmyndigheder, netværket af bredbåndskompetencekontorer og de kompetente myndigheder med ansvar for de funktioner, der påhviler den centrale dokumentationstjeneste, for så vidt angår de områder, der er omfattet af afsnit 3

   b) Frekvenspolitikgruppen og de kompetente nationale tilsynsmyndigheder med hensyn til de områder, der er omfattet af afsnit 4 og 5.

4. Senest den 20. december 2020 bør medlemsstaterne fastlægge og udveksle bedste praksis indbyrdes og med Kommissionen i henhold til afsnit 3 og 4.

5. Senest den 30. marts 2021 bør medlemsstaterne i tæt samarbejde med Kommissionen nå til enighed om værktøjskassen.

6. Medlemsstaterne bør gennemføre værktøjskassen hurtigst muligt og i tæt samarbejde med andre medlemsstater, Kommissionen og andre relevante interessenter.

7. For at sikre gennemsigtighed og lette udvekslingen af god praksis mellem medlemsstaterne bør værktøjskassen og alle relaterede oplysninger, der er blevet indberettet, offentliggøres på Europa-webstedet og via de centrale dokumentationstjenester.

3. ØGET KOORDINERING PÅ EU-PLAN OM REDUKTION AF OMKOSTNINGERNE OG HURTIGERE UDRULNING AF NET MED MEGET HØJ KAPACITET

Strømlining af procedurerne for udstedelse af tilladelser

8. Medlemsstaterne bør udvikle og nå til enighed om bedste praksis for yderligere at strømline procedurerne til udstedelse af tilladelser ud over anvendelsesområdet for direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne som defineret i dets artikel 1 samt lette overholdelsen af den frist og andre betingelser, der er fastsat i artikel 7, stk. 3, i direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne. Medlemsstaterne bør navnlig undersøge løsninger med henblik på:

   a) at gøre det lettere at overholde den maksimale frist på 4 måneder for at udstede eller afvise tilladelser. For at øge retssikkerheden og mindske den administrative byrde bør medlemsstaterne, hvis der ikke foreligger en udtrykkelig afgørelse inden for perioden på fire måneder, overveje stiltiende godkendelse af ansøgninger

b) at forenkle og strømline procedurerne til udstedelse af tilladelser, herunder indførelse af hurtige procedurer til udstedelse af tilladelser og/eller undtagelser fra krav om tilladelse, hvor det er relevant, samt fastlæggelse af de typer netudrulning, der kan drage fordel heraf

c) at give operatører ret til via den centrale dokumentationstjeneste at indgive elektroniske ansøgninger om alle nødvendige tilladelser til anlægsarbejder med henblik på at udrulle netelementer til net med meget høj kapacitet

d) at gøre den centrale dokumentationstjeneste til et fælles kontaktpunkt for indgivelse af ansøgninger vedrørende sådanne anlægsarbejder. Med henblik herpå kan det være nødvendigt, at den centrale dokumentationstjeneste spiller en aktiv rolle i koordineringen og overvågningen af procedurerne til udstedelse af tilladelser på alle administrative niveauer. Det kan også være nødvendigt, at den letter udvekslingen af oplysninger om disse procedurers forløb mellem ansøgerne og de kompetente myndigheder, herunder fremsendelse af de(n) kompetente myndighed(er)s afgørelse til ansøgeren.

9. Medlemsstaterne bør også overveje bedste praksis for at lette tildelingen af anlægsrettigheder i henhold til artikel 43 i den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation, hvor disse er påkrævet for udrulningen af netelementer til net med meget høj kapacitet. Disse bedste praksis bør sikre, at de kompetente myndigheder, når udrulningen af sådanne netelementer kræver både tilladelser til anlægsarbejder og anlægsrettigheder, godkender eller afviser ansøgninger om de nødvendige tilladelser sideløbende inden for højst 4 måneder fra ansøgningsdatoen.

10. Medlemsstaterne bør udveksle og nå til enighed om bedste praksis for at sikre, at de gebyrer, der opkræves for udstedelse af tilladelser til anlægsarbejder, der kræves for at udrulle net med meget høj kapacitet, er objektivt begrundede, gennemsigtige og ikkediskriminerende, at de står i et rimeligt forhold til det tilsigtede formål, og at de kun dækker de administrative omkostninger, der påløber i forbindelse med udstedelse af sådanne tilladelser.

Forbedring af gennemsigtigheden via den centrale dokumentationstjeneste

11. Medlemsstaterne bør udvikle passende bedste praksis for at forbedre gennemsigtigheden vedrørende fysisk infrastruktur, således at operatørerne lettere kan få adgang til alle relevante oplysninger om den tilgængelige infrastruktur i et bestemt område. Med henblik herpå bør medlemsstaterne overveje at styrke den centrale dokumentationstjenestes rolle og udvide dens funktioner til f.eks. at omfatte geografisk baseret information (kort og digitale modeller) og integrering af oplysninger fra forskellige kilder (navnlig oplysninger fra kompetente nationale myndigheder på ethvert niveau, offentlige organer og netoperatører).

12. Medlemsstaterne opfordres til at udvikle bedste praksis for at sikre, at de oplysninger, der er omhandlet i direktivets artikel 4, stk. 1, når de opbevares af offentlige myndigheder, stilles til rådighed via den centrale dokumentationstjeneste i elektronisk format. Desuden bør medlemsstaterne overveje at stille oplysninger til rådighed via den centrale dokumentationstjeneste om fysisk infrastruktur ud over det minimum, der er fastsat i direktivet, f.eks. geografisk baseret information om infrastrukturens beliggenhed, dens digitale model, dens type og nuværende anvendelse eller dens samlede og uudnyttede kapacitet.

13. For yderligere at forbedre den mængde og de typer af oplysninger, der stilles til rådighed via den centrale dokumentationstjeneste, bør medlemsstaterne overveje at stille krav til netoperatørerne om at stille de oplysninger om deres eksisterende fysiske infrastruktur, som de har stillet til rådighed for andre operatører efter specifik anmodning, til rådighed via den centrale dokumentationstjeneste og i elektronisk format.

Udvidelse af retten til adgang til eksisterende fysisk infrastruktur

14. For at øge antallet af faciliteter og antallet af forskellige typer faciliteter, der er tilgængelige for operatører med henblik på udrulning af netelementer til net med meget høj kapacitet, bør medlemsstaterne udvikle bedste praksis for at give operatørerne mulighed for at få adgang til fysisk infrastruktur (herunder bygninger og gadeinventar), der kontrolleres af offentlige organer, og som kan påmonteres netelementer til net med meget høj kapacitet på samme betingelser som dem, der er fastsat i artikel 3 i direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne.

Tvistbilæggelsesmekanismen

15. Medlemsstaterne bør udvikle bedste praksis for at forbedre effektiviteten og virkningsfuldheden af tvistbilæggelsesmekanismen i forbindelse med tvister vedrørende adgang til fysisk infrastruktur og tvistbilæggelsesorganers funktion med henblik på at løse beslægtede spørgsmål inden for den kortest mulige tidshorisont og give vejledning til parterne om passende betingelser og gebyrer, herunder ved at offentliggøre deres afgørelser rettidigt.

Begrænsning af nettenes miljøaftryk

16. Medlemsstaterne opfordres til at udvikle bedste praksis for at skabe incitamenter til udrulningen af elektroniske kommunikationsnet med et reduceret miljøaftryk, især med hensyn til energiforbrug og relaterede drivhusgasemissioner, herunder:

    a) kriterier for vurdering af fremtidige nets miljømæssige bæredygtighed

    b) incitamenter til, at operatører udruller miljømæssigt bæredygtige net.

Miljøkonsekvensvurdering

17. Hvor EU-lovgivningen, navnlig direktiv 2001/42/EF (»direktivet om strategisk miljøvurdering«), direktiv 2011/92/EU (»direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet«) og direktiv 92/43/EØF (»habitatdirektivet«), kræver en konsekvensanalyse, og navnlig når myndighederne udarbejder rammerne for fremtidige tilladelser til projekter, bør medlemsstaterne udveksle bedste praksis om, hvordan miljøvurderingen skal gennemføres og tages i betragtning, på det tidspunkt, hvor miljøvirkningerne kan konstateres og vurderes, f.eks. når operatørerne fremlægger overordnede planer for projekter, der omfatter betoninstallation eller udrulning af net.

4. TILTAG PÅ NATIONALT PLAN FOR AT SIKRE RETTIDIG OG INVESTERINGSVENLIG ADGANG TIL 5G-RADIOFREKVENSER

Tidsplan for procedurerne for frekvenstilladelser

18. Uden at det berører vurderinger af force majeure i henhold til EU-retten, bør medlemsstaterne sikre, at enhver udsættelse af procedurerne for tildeling af brugsrettigheder til radiofrekvenser, der skyldes covid-19-krisen, begrænses til et minimum og kun varer så længe, det er nødvendigt for at forebygge eller inddæmme spredningen af covid-19. Medlemsstaterne bør ajourføre alle relevante nationale frekvenskøreplaner i overensstemmelse hermed.

19. Medlemsstaterne bør anmode om indkaldelse til et peer review-forum i henhold til artikel 35 i den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation for på forhånd at gennemgå udkast til foranstaltninger til tildeling af brugsrettigheder til frekvenser i frekvensbåndene 700 MHz, 3,4-3,8 GHz og 24,25-27,5 GHz med henblik på at udveksle bedste praksis.

Investeringsincitamenter

20. For at gøre status over radiofrekvensbrugernes incitamenter til at investere væsentligt i udrulningen af 5G-net bør medlemsstaterne, navnlig via Frekvenspolitikgruppen, underrette Kommissionen om specifikke foranstaltninger, som de anser for at være bedste praksis, herunder foranstaltninger, der er gennemført eller planlægges gennemført på nationalt plan, når de godkender frekvensbrug i 700 MHz-båndet, 3,4-3,8 GHz-båndet og 24,25-27,5 GHz-båndet.

    Medlemsstaterne bør især rapportere om alle relevante foranstaltninger med følgende målsætninger:

    a) at fremme passende mindstepriser, der afspejler minimumssatserne for afgifterne for brugsrettigheder til radiofrekvenser

    b) at modvirke frekvensknaphed ved at sikre tildeling af hele det radiofrekvensområde, der er harmoniseret på EU-plan

    c) på ikkediskriminerende vis at give mulighed for, at afgifter for brugsrettigheder til radiofrekvenser betales i rater inden for disse rettigheders gyldighedsperiode

    d) at anvende en individuel tilladelsesordning for 24,25-27,5 GHz-frekvensbåndet, som fremmer en rettidig anvendelse heraf, herunder især ved anvendelse af hurtige administrative procedurer, når ordningen anvendes på geografisk begrænsede brugsrettigheder

    e) at kombinere finansielle incitamenter med forpligtelser eller formelle tilsagn om at fremskynde eller udvide trådløs dækning af høj kvalitet

    f) at give mulighed i overensstemmelse med konkurrencelovgivningen for deling af passiv og aktiv infrastruktur samt for fælles udrulning af infrastruktur, der er afhængig af anvendelsen af radiofrekvenser.

5. ØGET KOORDINERING PÅ EU-PLAN AF RADIOFREKVENSTILDELING TIL ANVENDELSE PÅ TVÆRS AF GRÆNSER

21. For at fremme en sammenhængende praksis for tildeling af brugsrettigheder til radiofrekvenser til operatører, der anvender næste generation af den trådløse infrastruktur (herunder 5G) til industrielle formål på tværs af grænserne, bør medlemsstaterne udvikle og nå til enighed om bedste praksis som en del af værktøjskassen i denne henseende, herunder:

    a) udpegning af anvendelsesformål med en grænseoverskridende dimension, især inden for vejtransport, jernbanetransport og industriproduktion, i overensstemmelse med Unionens prioriteter ([12]) vedrørende udrulning af 5G

    b) fastlæggelse for hvert udpeget anvendelsesformål af et fælles dedikeret frekvensområde sammen med den relevante fælles tilladelsesordning og de betingelser, der er knyttet til disse tilladelser, som er nødvendige for at sikre tjenestekontinuitet på tværs af grænserne, herunder, men ikke begrænset til, tjenesters kvalitet og netsikkerhed.

22. Medlemsstaterne opfordres til at anvende de bedste praksis i den værktøjskasse, der henvises til i punkt 21, med hensyn til relevante brugere på deres område og med særligt henblik på i fællesskab at fastlægge de fælles aspekter af en fælles tilladelsesproces og gennemføre den i henhold til artikel 37 i den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation senest den 30. marts 2022.

6. RAPPORTERING

23. Senest den 30. april 2021 bør hver medlemsstat forelægge Kommissionen en køreplan for gennemførelsen af værktøjskassen.

24. Senest den 30. april 2022 bør hver medlemsstat aflægge rapport om gennemførelsen af værktøjskassen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 2020.

På Kommissionens vegne
Thierry BRETON
Medlem af Kommissionen

([12]) Se navnlig Kommissionens meddelelser COM(2016) 587 og COM(2020) 67.